

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 18 (494)

Mierzeszyn, 12 czerwca 2022 r.

ISSN 2082-0089

Rok 13

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

ŚWIĘCENIA PREZBITERATU KSIĘŻY GDAŃSKICH

Bazylika Archikatedralna w Gdańsku Oliwie, 4 czerwca 2022 roku

NEOPREZBITERZY GDAŃSCY 2022

Kapłani wyświęceni przez Jego Ekszelencję Ks. Arcybiskupa TADEUSZA WOJDĘ SAC Metropolite Gdańskiego w Bazylice Archikatedralnej w Gdańsku Oliwie dnia 4 czerwca 2022 roku.

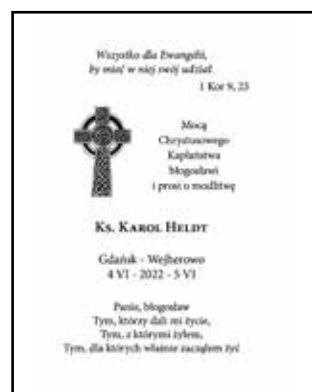
KS. MGR ŁUKASZ FRANUS

ur. 17 stycznia 1991 roku w Gdyni. Pochodzi z Parafii Najświętszej Maryi Panny Wspomożenia Wiernych w Rumi. Został skierowany do pracy duszpasterskiej jako wikariusz w Parafii Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Gdańsku.

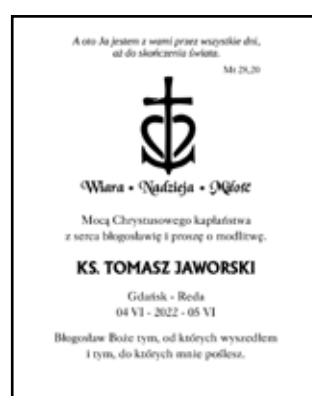
KS. MGR KAROL HELDT

ur. 3 września 1997 roku w Wejherowie. Pochodzi z Parafii Chrystusa Króla i bł. Alicji Kotowskiej w Wejherowie. Został skierowany do pracy duszpasterskiej jako wikariusz w Parafii św. Jacka w Straszynie.

KS. MGR TOMASZ JAWORSKI

ur. 27 lutego 1992 roku w Gdyni. Pochodzi z Parafii św. Judy Tadeusza Apostoła w Gdyni Pogórze Dolnym. Został skierowany do pracy duszpasterskiej jako wikariusz w Parafii Bożego Ciała w Gdańsku Pieckach (Morenie).

KS. MGR CEZARY MAKSYMOWICZ

ur. 23 stycznia 1997 roku w Białej Podlaskiej. Pochodzi z Parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Białej Podlaskiej. Został skierowany do pracy duszpasterskiej jako wikariusz w Parafii Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła i św. Katarzyny Szwedzkiej w Gdańsku Zielonym Trójkącie.

Wypłyni na głębię!

Lk 5, 4

Mocą
Chrystusowego
Kapłaństwa
błogosławi
i proszę o modlitwę

KS. CEZARY MAKSYMOWICZ

Gdańsk - Biała Podlaska
4 VI - 2022 - 5 VI

Panie, błogosław
Tym, którzy dali mi życie,
Tym, z którymi żyłem,
Tym, dla których właśnie zacząłem żyć

KS. MGR MACIEJ STODOLSKI

ur. 14 czerwca 1995 roku w Gdańsku. Pochodzi z Parafii św. Urszuli Ledóchowskiej w Gdańsku Chełmie. Został skierowany do pracy duszpasterskiej jako wikariusz w Parafii św. Antoniego Padewskiego w Redzie.

„Gdzie jednak wzmożł się grzech,
tam jeszcze obficiej rozlała się łaska”
Rz 5, 20

Wdzięczny Panu Bogu
za dar kapłaństwa
z serca błogosławię
i proszę o modlitwę

ks. Maciej Stodolski

GDAŃSK
4-5 czerwca 2022

Panie, błogosław moim Rodzicom,
Siostrze, Rodzinie, Przyjaciołom
i tym, do których zostanę posłany

Deo gratias!

Homilia Jego Eksceleencji Ks. Arcybiskupa TADEUSZA WOJDY SAC Metropolity Gdańskiego wygłoszona w Bazylice Archikatedralnej w Gdańsku Oliwie podczas święceń prezbiteratu Księży gdańskich, 4 czerwca 2022 roku

KAPŁAN ZWIASTUN DOBREJ NOWINY

„Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?
Odpowiedział Mu [Piotr]: «Tak, Panie, Ty wiesz, że
Cię kocham».
Rzekł do niego: «Paś owce moje!».”

Ekscelencjo, Najdostojniejszy Księżu Biskupie
Wiesławie,
Czcigodni Bracia w Kapłaństwie Chrystusowym,
Czcigodny Księżu Rektorze wraz z Wychowawcami
Gdańskiego Seminarium Duchownego,
Siostry Zakonne, Osoby Konsekrowane, Klerycy,
Siostry i Bracia,
Drodzy Kandydaci do Kapłaństwa wraz z rodzinami
i gośćmi!

1. Czy ty mnie naprawdę miłujesz?

To potrójne zapytanie z dzisiejszej Ewangelii skierowane do Piotra przez zmartwychwstałego Chrystusa, jest pytaniem o głębię i autentyczność miłości, którą powinien odznaczać się uczeń. Ta miłość ma swoje źródło w samym Bogu, a została objawiona uczniom w Jezusie Chrystusie i jego krzyżu. Jest to miłość, która nie cofa się przed niczym, nawet przed największym wyzwaniem, włącznie z darem życia.

To pytanie, postawione przed dwoma tysiącami lat, powraca z mocą w dniu dzisiejszym, w tę wyjątkową uroczystość, jaką są święcenia kapłańskie 5 Diakonów naszej archidiecezji: Łukasza Franusa, Karola Heldta, Tomasza Jaworskiego, Cezarego Maksymowicza i Macieja Stodolskiego.

Dialog Jezusa z Piotrem odbywa się w kontekście połowu ryb. Ewangelista odnotowuje, że po śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, uczniowie wrócili nad Jezioro Galilejskie. Wrócili do miejsca, gdzie wszystko się dla nich zaczęło, do pracy, którą zawsze wykonywali. Wraz z Piotrem wypłynęli na połów, ale tej nocy nic nie ułowili. Gdy ranek zaświtał wracają z pustymi sieciami. Na brzegu widzą Jezusa, ale Go nie rozpoznają. On ich pyta czy mają co na posiłek. Zmęczeni i zrezygnowani nieudanym połowem odpowiadają przecząco. Wówczas mówi do nich Jezus: „zarzućcie sieć po prawej stronie łodzi, a znajdziecie”. Choć może z małym przekonaniem, bo przecież pora już nie była właściwa na połów, czynią jak im Jezus kazał i zagarniają tak wielkie mnóstwo ryb, że nie mogą wyciągnąć sieci. Kiedy zeszli na ląd widza rozżarzone na ziemi węgle a na nich nałożoną rybę. Jezus mówi im: dorzucicie jeszcze na ogień ułowionych ryb.

Potem Jezus bierze chleb i daje im, aby jedli.

Podobnie i z rybą. Tym gestem przywołuje w uczniach pamięć ustanowienia Eucharystii, rozpala na nowo miłość, która przygasła, ożywia ich wiarę, która mocno została wystawiona na próbę w chwili Jego śmierci na krzyżu oraz przypomina źródło i cel misji, która została im powierzona: będziecie mi świadkami aż po krańce świata!

Tu nad Jeziorem Galilejskim, gdzie usłyszeli od Jezusa „pójdź za Mną”, zaczynają rozumieć swoje powołanie i swoją misję. To Jezioro, teraz nazwane Morzem Tyberiadzkim, na podkreślenie pogańskiej stolicy Galilei – Tyberiady, która została zbudowana na cześć cezara Tyberiusza, staje się symbolem tej misji. Stojąc nad jego brzegiem zaczynają rozumieć że przestrzeń ich misji ewangelizacyjnej jest jak przestrzeń morza, potężna, niekończąca się, z rozlicznymi wyzwaniami, przeszkodami, przeciwnościami a nawet niebezpieczeństwami. To Morze jest symbolem świata bez Boga, w którym mają być świadkami męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Jest to świat, który potrzebuje wiary, nadziei i miłości, a oni tę wiarę, nadzieję i miłość mają mu zanieść.

2. Panie, Ty wiesz, że Cię kocham

Na tym Jeziorze Galilejskim, które teraz jest bezkresnym Morzem, jak kiedyś tak i teraz będą doświadczać żywiołu burzy i niebezpieczeństwa śmierci, ale także radości spotkania z Jezusem i obfitości Jego błogosławieństwa. Ten ostatni połów jeszcze bardziej ich przekonał, że na morzu ich posługi ewangelizacyjnej, nie mogą się kierować własnymi tylko przekonaniem, zdolnościami czy nawet osobistymi doświadczeniami, lecz muszą się zdać całkowicie na swojego Mistrza - Jezusa. Bez Niego wszelki trud jest bezowocny. Tu stają się dla nich zrozumiałe słowa Jezusa, że latorośl sama z siebie nie może przynieść owoców. Uczeń, który nie trwa w Jezusie, nie może przynieść owoców. Kto trwa w Jezusie a Jezus w nim, ten przynosi owoc obfity (por. Łk 15, 4n). Z Jezusem nawet i nie w porę trud przynosi obfity owoc. Obfity owoc przychodzi wtedy, gdy zarzucający sieć jest zjednoczony z Jezusem, gdy jest posłuszny Jego Słowu, gdy we wszystkich poczynaniach kieruje się przykazaniem miłości. Każdy, nawet najmniejszy trud, staje się owocny, gdy jest podejmowany w miłości i z miłością tak, jak to czynił sam Jezus (por. J. 15,1-17).

To Morze i jego brzeg, do którego przypływają i odpływają łodzie, stają się miejscem posługi Słowa i dawania świadectwa wiary. Od tej chwili uczniowie będą wypływać na głębię świata, aby dawać świadectwo i będą przypływać do brzegu, aby tu karmić się chlebem, który daje im Jezus w Eucharystii i rybami, które są Jego Słowem. Wypływając na głębię, będą praktykować miłość, której sens i istotę zrozumieli w Wieczerniku, a która wyraża się w umywaniu nóg tym, do których są posłani, i w dawaniu im siebie w darze. Aby ta miłość była głęboka i autentyczna, potrzeba

więc tego trzykrotnego pytania Jezusa „*czy mnie miłujesz*” i trzykrotnej Piotrowej odpowiedzi: „*tak Panie, Ty wiesz, że Cię Kocham*”.

Drodzy kandydaci do kapłaństwa!

Doświadczenie uczniów Jezusa staje się dzisiaj doświadczeniem waszym. Nie ma innej dla was drogi jak ta, którą wskazuje Jezus. Nie ma innego kapłaństwa jak to, które się odwzorowuje na Kapłaństwie Chrystusowym. Nie będzie owoców waszego kapłaństwa jeśli nie będzie ono związane z Chrystusem. Jezus więc zaprasza was dzisiaj do całkowitego związania się z Nim, do trwania w Nim, aby wasze kapłańskie życie mogło przynosić obfite owoce. Nerozerwalna więź z Jezusem rozpoczyna się od solidnej codziennej modlitwy, dialogu z Nim, nieustannego omawiania z Nim wszystkich twoich kapłańskich i ludzkich spraw i zadań. Nie wolno wam nigdy i pod żadnym pozorem dyspensować się od trwania w Jezusie i z Jezusem! Tylko wierność osobistej modlitwie i rozmowie z Nim, wierność Liturgii Godzin, medytacji Jego Słowa, Adoracji Najświętszego Sakramentu i nieustannego pukania do drzwi Tabernakulum, będzie dla was gwarancją pięknego i owocnego kapłańskiego życia.

To trwanie będzie się umacniać poprzez codzienną Eucharystię. Wasza misja rodzi się właśnie w Eucharystii, realizuje się w świecie i ponownie do niej prowadzi. W Eucharystii odnawia się kapłańska tożsamość, regenerują się duchowe siły kapłana, powraca moc motywująca do dalszego pełnienia tej misji. Jako kapłani, w Eucharystii stajecie się zertwą ofiarną i darem dla innych. Kiedy będziecie łamać w Eucharystii chleb, aby go podać innym, będziecie się dla nich stawać pokarmem. Wymownie to wyraził kiedyś Sługa Boży abp Fulton Sheen, mówiąc: „*Do ornatu kapłana przychepione są miliony dusz /.../, które nie znają jeszcze Chrystusa. Gdy kapłan bierze hostię w swe dłonie, spogląda na palce [górników] powykręcane od niewolniczej pracy w kopalniach /.../. Gdy stoi przed ołtarzem, jego stopy są krwawiącymi stopami uchodźców /.../. W tunie świec odbija się podmuch z wielkich pieców obsługiwanych przez wynędzniałych mężczyzn, którym odmawia się sprawiedliwości ekonomicznej za ich pracę. Oczy spoglądające na hostię są mokre od łez wdów cierpiących i sierot. Stula jest temblakiem, w którym kapłan dźwiga na swoich ramionach żywe kamienie, ciężar kościołów i misji całego świata. Zaciąga całą ludzkość przed ołtarz i łączy tam ziemię z niebem, albowiem jego uniesione podczas konsekracji dłonie łączy się w niebie z dłońmi Chrystusa, który zawsze żyje, aby się wstawiać za nami (Hbr 7,25)*” (Kapłan nie należy do siebie, s. 64).

3. Paś owce moje!

Trzykrotne pytania Jezusa o Piotrową miłość wyraża się dzisiaj w pytaniach, które za chwilę jako biskup postawię wam. Są to pytania o wierność i gorliwość w podejmowaniu posługi kapłańskiej, o pilne i mądre pełnienie posługi słowa i głoszenie

Ewangelii, o autentyczne pragnienie uświęcania chrześcijańskiego ludu i z wiarą sprawowanie misterium Chrystusa, o wypraszenie dla tego ludu Bożego miłosierdzia, a wreszcie o osobiste pragnienie całkowitego naśladowania Chrystusa w byciu i dawaniu siebie innym.

Drodzy Diakoni!

Za chwilę Piotrowa odpowiedź: „*Panie, Ty wiesz, że Cię Kocham*” stanie się waszą kapłańską misją, którą powierza wam Jezus mówiąc: „*Paś moje owce!*”. Proszę was zatem, abyście kochali najpierw swoje kapłaństwo i nigdy, pod żadnym pozorem go nie splamili i nie zdradzili. Bądźcie nauczycielami powierzonego wam ludu, głoscie wiernie słowo Boże, które sami z radością przyjęliście, troszczcie się o swoją i innych wiarę, bądźcie sami wierni temu co nauczacie, swoją kapłańską postawą ożywiajcie wspólnotę Kościoła, sprawując ofiarę Eucharystyczną, karmcie się Ciałem Chrystusa i uświęcajcie, aby następnie innych nią umacniać i uświęcać. Bądźcie wiernymi i szczodrymi szafarzami miłosierdzia Bożego, zwłaszcza wobec poranionych, pogubionych i pogrążonych w niewoli grzechu. Chrystus umarł za wszystkich i dlatego wszystkich pragnie pociągnąć ku Sobie. Od was zależy ilu z nich się do Niego zbliży, ilu się nawróci, ilu się zbawi i ilu odzyska nadzieję. Ze szczerą więc radością i prawdziwą miłością stawajcie się w tym świecie „*drugim Chrystusem*” nie szukając korzyści własnej, lecz autentycznej chwały Bożej. Miejcie zawsze przed oczami przykład Dobrego Pasterza, który przyszedł nie po to, aby Mu służono, lecz aby służyć oraz szukać i zbawiać to, co zginęło (por. Obrzęd święcenia prezbiterów). W imię wierności Chrystusowi i Jego miłości, nie szcędźcie czasu ani sił dla tych, do których jesteście posyłani. Nie mówcie nigdy, że ta posługa was męczy i wyczerpuje, że wam się nie chce. W przeciwnym razie oznaczałoby to, że przestaliście trwać w Chrystusie i zdradziliście Go. On was posyła do tego świata spragnionego Boga nie jako najemników, mniej lub bardziej płatnych, ale jako dobrych pasterzy, zatroskanych o owczarnię.

4. Zakończenie

„*Niech Bóg, który rozpoczął w was dobre dzieło, sam go dokończy*”. Zawierzam was i waszą przyszłą posługę kapłańską Duchowi Świętemu, który jest naszą mocą, oraz proszę Matkę Bożą Oliwską o wstawiennictwo za wami u swego Syna Jezusa.

Otoczam was moją kapłańską modlitwą i udzielam pasterskiego błogosławieństwa na każdy dzień waszego zmagania na żniwie Pana. Amen.

Ks. Arcybiskup TADEUSZ WOJDA SAC
Metropolita Gdański

Gdańsk Oliwa, 4 czerwca 2022 roku

Wysłuchaj nas, Panie, nasz Boże, i obdarz swoje sługi błogosławieństwem Ducha Świętego oraz mocą łaski kapłaństwa. Niech ci, którzy mają zostać przez Ciebie uświęceni, cieszą się zawsze obfitością Twoich darów. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

POŚLANI W POKOJU CHRYSTUSA

NEOPREZBITERZY A.D. 2022:

Ks. ŁUKASZ FRANUS

Ks. KAROL HELDT

Ks. TOMASZ JAWORSKI

Ks. CEZARY MAKSYMOWICZ

Ks. MACIEJ STODOLSKI

Z SERCA BŁOGOSŁAWIĘ

TADEUSZ WOJDA SAC
ARCYBISKUP
METROPOLITA GDAŃSKI

**PATRON
ROZNIKI
ŚWIĘTY PAPIEŻ
JAN XXIII**

**Ksiądz Arcybiskup Tadeusz Wojda SAC Metropolita Gdański
przez włożenie rąk udziela święceń prezbiteratu
4 czerwca 2022 roku**

Ks. Łukasz Franus, godz. 11.00.16

Ks. Karol Heldt, godz. 11.00.39

Ks. Tomasz Jaworski, godz. 11.01.03

Ks. Cezary Maksymowicz, godz. 11.01.25

Ks. Maciej Stodolski, godz. 11.01.45

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parcyfa.ia3k.pl

CMENARZA: www.mogily.pl/mierzczyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzszynie
 PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
 Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzszynie.
 Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzszynie.
 Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
 Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
 e-mail: mierzczyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.